

velstemmende med de miljøbeskyttelseshensyn, som lovforslaget bygger på.

Med hensyn til erstatning for forurening af grundvandet svarer denne bestemmelse til vandforsyningslovens § 43.

Til § 87.

Bestemmelsen er ny i forhold til forslag I.

Københavns og Frederiksberg kommuner henholder ikke under noget amtsråd. Med hensyn til de opgaver, der efter loven er henlagt til amtsrådet, har man herefter haft valget mellem at henlægge dem til de pågældende kommunalbestyrelser selv eller til ministeren for forureningsbekæmpelse, der i givet fald vil kunne foretage en delegation til miljøstyrelsen. Det foreslås, at amtsrådsopgaver i Københavns og Frederiksberg kommuner som hovedregel varetages af de pågældende kommunalbestyrelser, hvilket svarer til de ønsker, der fra disse to kommuner er blevet fremsat under forhandlingerne om lovforslaget.

For så vidt angår de to kommuners egne virksomheder har man henlagt kompetencen til ministeren. Det samme er sket i sager om spildevandsafledning, hvor det er særligt påkrævet, at afgørelserne træffes under hensyn til forholdene i hovedstadsregionen som helhed.

Bestemmelsen må betragtes som en overgangsregel, der kun skal gælde, indtil der er gennemført en ny hovedstadsordning. Der må herefter fastsættes andre regler for København og Frederiksberg afhængigt af, hvilken kompetence der tillægges et kommende overordnet hovedstadsorgan.

Til §§ 88.

Ministeriet er under forhandlingerne med de kommunale organisationer om lovforslaget blevet gjort opmærksom på, at der kan være behov for en sådan bestemmelse.

Det er lovens almindelige princip, at sager om virksomheder, der ejes eller drives af kommuner, behandles af amtsrådet, og at sager om amtskommunernes virksomheder behandles af ministeren.

Hvis kommuner og amtskommuner driver virksomhed som medejer af aktieselskaber, andelselskaber, interessentskaber og lignende eller i form af kommunale fællesskaber, bør vedkommende kommunalbestyrelser og amtsråd ikke kunne behandle sager om en sådan virksomhed, hvis lovens princip skal følges. Bestemmelsen giver ministeren mulighed for i det konkrete tilfælde at bestemme, at afgørelsen i sagen skal træffes af ham.

Til § 89.

Ifølge § 59 i forslag I skulle loven træde i kraft den 1. april 1973. Den nu foreslåede formulering er i overensstemmelse med ikrafttrædelsesbestemmelsen i lov nr. 285 af 7. juni 1972 om udnyttelse af sten, grus og andre naturforekomster i jorden og på søterrioriet.

Den foreslåede formulering af ikrafttrædelsesbestemmelsen må ses i sammenhæng med, at det lovteknisk vil være muligt at foreskrive en trinvis ikrafttræden. En tidlig ikrafttræden vil således være naturlig, navnlig for reglerne om kortlægning og planlægning, laboratorier samt visse af bemyndigelserne.

De øvrige bestemmelser må træde i kraft samtidig med de foreslåede ændringer i vandforsyningsloven og vandløbsloven. Denne koordination vil bl. a. indebære, at nedlæggelsen af sundhedskommissionerne, ophævelsen af sundhedsvedtægterne, begrænsningen i landvæsensretternes kompetence, iværksættelsen af godkendelsesordningen og reglementets ikrafttræden vil kunne ske på samme tid.

Reglerne i forslagets kapitel 8 om laboratorier må ses i sammenhæng med reglerne i det foreliggende forslag til levnedsmiddellov, og bestemmelserne i kapitel 8 vil tidligst kunne træde i kraft samtidig med den ny levnedsmiddellov. Dette tidspunkt beror efter det nævnte forslags § 66 på ministerens bestemmelse.

Til § 90.

Stk. 1, nr. 1-4, var optaget i § 60 i forslag I. Ophævelsen af disse lovbestemmelser er en konsekvens af nedlæggelsen af sundhedskommissionerne, jfr. hertil de almindelige bemærkninger.

Nr. 5-7 omfatter de nugældende særbestemmelser for Københavns kommune om vand. Om baggrunden for ophævelsen af disse henvises til bemærkningerne til § 34. De bestemmelser, der er opregnet i stk. 1, ophæves i takt med, at lovens forskellige dele sættes i kraft, jfr. § 89.

Med hensyn til den i stk. 2 anførte ophævelse af saltvandsfiskerilovens § 4, stk. 1, henvises til bemærkningerne til § 17.

Til § 91.

Bestemmelsen er indsat i lovforslaget som en konsekvens af folketingets nedsættelse af det særlige miljøudvalg i efteråret 1972.

Til §§ 92 og 93.

Bestemmelserne indeholder stort set ensartede overgangsregler vedrørende landvæsensretternes behandling af verserende sager i medfør af vandforsyningslovens kapitel V og vandløbslovens spildevandsafledningsregler.